

Ενώπιον του Εφετείου Αθηνών

ΕΦΕΣΗ

Ευθυμίου ΠΕΡΣΙΔΗ του Κοσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής (Γκανογιάννη 50).

ΚΑΤΑ

1. Ελένης ΖΕΠΠΟΥ-ΧΑΡΛΑΥΤΗ, δικηγόρου, κατοίκου Αθηνών (Αιτωλίας 30).
2. Της οριστικής απόφασης **5386/2009** του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική – 681Δ' ΚΠολΔ).

1. Η αντίδικος άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την τακτική διαδικασία-άρθρου 681Δ' ΚΠολΔ την από 4.10.2006 (αριθ. καταθ. 170.593/9.240/9.10.2006) αγωγή της εναντίον μου, με αίτημα, μεταξύ άλλων, να υποχρεωθώ να της καταβάλω **€300.000,00** νομιμοτόκως, ως αποζημίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω επικαλούμενης ηθικής της βλάβης.

Την αγωγή μου επέδωσε την 11.10.2006 και συζητήθηκε τελικά την 8.1.2009.

Επί της αγωγής δημοσιεύτηκε την 22.7.2009 η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία **δέχεται εν μέρει** την αγωγή και, μεταξύ άλλων με υποχρεώνει, να καταβάλω στην ενάγουσα το ποσό των **€15.000,00** με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και επιβάλλει σε μένα τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας που ορίζει σε **€500,00**.

Η ενάγουσα-αντίδικος μου επέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση την 29.9.2009.

Την απόφαση αυτή **ΕΚΚΑΛΩ** για τους εξής λόγους και για όσους θα προσθέσω:

ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

1ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε σιωπηρά την ένστασή μου (αιτιολογημένη άρνηση) **περί αοριστίας** της αγωγής. Εάν όμως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εφάρμοζε σωστά το νόμο και εκτιμούσε σωστά το αγωγικό δικόγραφο, έπρεπε να δεχθεί ότι η αγωγή είναι αόριστη, διότι:

① Η κρινόμενη αγωγή στηρίζεται σε έξι (6) κείμενα που κατά την ενάγουσα εμφανίστηκαν σε συγκεκριμένους δικτυακούς τόπους στο διαδίκτυο.

Η ενάγουσα ισχυρίζεται, όλως αορίστως, ότι τα κείμενα αυτά (τα οποία παραθέτει ολόκληρα και μάλιστα καταλαμβάνουν 27 από τις 46 σελίδες της αγωγής!) «...πλήττουν βάνουσα την τιμή και την υπόληψή ...» της, (σελίδα 32, στιχ. 12 αγωγής), ότι «... θέτουν σε άμεσο κίνδυνο την προσωπική και επαγγελματική [της] υπόσταση ...» (σελίδα 32, στιχ. 12-13 αγωγής), ότι την εμφανίζουν να μην έχει ηθικές αναστολές, να επιθυμεί τη φήμωση της ελευθεροτυπίας και την απόκρυψη της αλήθειας, να φοβάται την κριτική, να συμμετέχει σε πλαστογραφίες, να διαπράττει ποινικά αδικήματα, καθώς και ότι «... βάλλουν κατά της επαγγελματικής [της] υποστάσεως, αποσκοπώντας στην προσωπική και επαγγελματική [της] εξόντωση ...» (σελίδα 32, στιχ. 15-18 αγωγής).

Με τέτοιο περιεχόμενο η αγωγή είναι πλήρως αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως, διότι η ενάγουσα δεν αναφέρει με ποιες συγκεκριμένες λέξεις, φράσεις και εκφράσεις, θίγεται η τιμή και η υπόληψή της και στοιχειοθετείται η επικαλούμενη παράνομη συμπεριφορά μου. Για το ορισμένο της αγωγής δεν αρκεί μόνη η παράθεση ολόκληρων κειμένων και η επιγραμματική αναφορά ότι αυτά διαλαμβάνουν «ψευδείς», υβριστικούς, συκοφαντικούς, ή δυσφημιστικούς ισχυρισμούς που προσβάλλουν την προσωπικότητα της. Απαιτείται, επί ποινή απαραδέκτου, να αναφέρονται στο αγωγικό δικόγραφο ποιοι ακριβώς είναι οι «ψευδείς», υβριστικοί και συκοφαντικοί ισχυρισμοί και ποιο το συγκεκριμένο περιεχόμενο τους, όπως επίσης και ποια είναι η αλήθεια, ώστε να μπορεί το Δικαστήριό σας να διαπιστώσει αν οι συγκεκριμένοι ισχυρισμοί είναι αληθείς ή συκοφαντικοί. Επίσης, επί ποινή απαραδέκτου πρέπει να αναφέρονται οι συγκεκριμένες υβριστικές φράσεις, λέξεις και εκφράσεις, ώστε να μπορεί το Δικαστήριό σας να κρίνει εάν στοιχειοθετείται η επικαλούμενη παράνομη συμπεριφορά μου ή όχι.

Το βάρος τούτο έχει η ενάγουσα. Η αόριστη παράθεση μεγάλων κειμένων – με επίκληση ότι δήθεν προέρχονται από εμένα – χωρίς εξειδίκευση των συγκεκριμένων λέξεων, φράσεων και εκφράσεων που κατά τη γνώμη της προσβάλλουν την τιμή και βλάπτουν την υπόληψή της, δεν αρκεί για να καταστήσει την αγωγή ορισμένη και επιδεκτική δικαστικής εκτιμήσεως.

Ισχυρίζεται επίσης η ενάγουσα ότι βρίσκομαι σε πλήρη γνώση της αναληθείας των γεγονότων (χωρίς όμως να αναφέρει ειδικώς και ορισμένως ποια είναι τα γεγονότα αυτά), καθώς και ότι «με δόλια προαίρεση» προέβην στη δημοσίευση των παραπάνω ψευδών ισχυρισμών (χωρίς όμως να αναφέρει ειδικώς και ορισμένως ποιοι είναι οι «ψευδείς ισχυρισμοί») (σελίδα 34, στιχ. 16-17 αγωγής).

Ακόμα, η ενάγουσα δεν επικαλείται συγκεκριμένες λέξεις, φράσεις, εκφράσεις, ή συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά από τις οποίες να προκύπτει πρόθεσή μου να προσβάλλω την τιμή και να βλάψω την τιμή και την υπόληψή της, ανεξάρτητα και πέρα από το ότι ουδεμία πρόθεση είχα ή έχω να βλάψω την τιμή και την υπόληψή της.

Επομένως, η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας τα αντίθετα.

2ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών **κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις** εν γένει, και ψευδώς ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του αυθαίρετα και αναιτιολόγητα έκρινε ότι :

α) « Ας σημειωθεί ότι δυνάμει της υπ' αριθμ. 3433/2006 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία) ακυρώθηκε η από 14.08.2005 απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης για την εκλογή καταστατικών οργάνων της ομοσπονδίας Π.Ο.Π.Κ. για λόγους που σχετίζονται με τη σύνθεση της εφορευτικής επιτροπής και όχι με την ενάγουσα. Ανεξαρτήτως λοιπόν της αλήθειας των καταγγελομένων από τον εναγόμενο για την παράβαση του νόμου από τις αρχαιρεσίες της 14.08.2005, αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος με τα προορηθέντα δημοσιεύματα ισχυρίσθηκε ενώπιον απροσδιόριστου αριθμού προσώπων

γεγονότα, δηλαδή συγκεκριμένα περιστατικά του εξωτερικού κόσμου και συμπεριφορές που ανάγονται στο παρελθόν, υποπίπτουν στις αισθήσεις και είναι δεκτικά απόδειξης, που αντίκεινται στην ηθική και την ευπρέπεια αναφορικά με τη δράση της ενάγουσας εστιάζοντας κυρίως στην ιδιότητα της ως Προέδρου της Π.Ο.Π.Κ. και τα οποία που μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψή της. Ο εναγόμενος ισχυρίστηκε τα γεγονότα αυτά υπερβαίνοντας το επιβαλλόμενο από το δικαιολογημένο ενδιαφέρον αυτού για το άθλημα του καράτε όριο, όπως προκύπτει από τον τρόπο εκδήλωσης και τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέστηκαν οι δυσφημιστικές για την ενάγουσα εκδηλώσεις, ώστε προκύπτει ειδικός σκοπός εξύβρισης. Ειδικότερα ο σκοπός εξύβρισης διαπιστώνεται από το ειρωνικό, οξύ, προκλητικό και δυσφημιστικό ύφος και περιεχόμενο του συνόλου των προρρηθέντων άρθρων, που δημοσιεύθηκαν στις ιστοσελίδες του και από τη στάση του να ειρωνεύεται και να δυσφημεί τόσο την επαγγελματική ακεραιότητα της ενάγουσας αναφορικά με την άσκηση της δικηγορίας, όσο και τη συμμετοχή της στο φιλανθρωπικό σωματείο «Σοροπτιμιστικός Σύλλογος Ψυχικού», καθώς και την υποψηφιότητά της ως Δημάρχου Ψυχικού με αφετηρία τη συμμετοχή της ενάγουσας στην Ομοσπονδία της Π.Ο.Π.Κ. >>

β) <0 εναγόμενος-συντάκτης χρησιμοποίησε τις ως άνω μειωτικές για την ενάγουσα φράσεις, για να προσβάλλει την τιμή της ενάγουσας, χωρίς αυτές να ήταν, όπως επίσης γνώριζε αυτός, πραγματικά αναγκαίες για να αποδοθεί αντικειμενικά το περιεχόμενο της σκέψεώς του προς προστασία του δικαιολογημένου ενδιαφέροντός του για το άθλημα του καράτε, αφού μπορούσε να διατυπώσει τις σκέψεις του για τη στάση της ενάγουσας ως Προέδρου της ΠΟΠΚ, χωρίς να προσφύγει στις ανωτέρω ιδιαίτερα μειωτικές φράσεις, οι οποίες ενέχουν έντονη αμφισβήτηση της ηθικής και κοινωνικής αξίας της ενάγουσας και εκδηλώνουν την καταφρονητική πρόθεση του εναγομένου προς αυτήν. Κατά συνέπεια, ως προς τις προαναφερόμενες φράσεις πληρούνται τα στοιχεία τελέσεως εις βάρος της ενάγουσας αδικοπραξίας με όλα τα νομοτεχνικά στοιχεία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης, χωρίς να συντρέχει λόγος άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης κατ άρθρο 367 Π.Κ., απορριπτομένης ως ουσία αβάσιμης της ένστασης του εναγομένου, εφόσον υφίσταται ειδικός σκοπός εξύβρισης. >>

γ)

« Εξάλλου όσον αφορά την ύπαρξη πρόθεσης από τον εναγόμενο, ιδιοκτήτη των ιστοσελίδων, για προσβολή της τιμής και υπόληψης της ενάγουσας αυτή αποδείχθηκε ότι ενήργησε με δόλο γνωρίζοντας ότι αυτά τα δημοσιεύματα ήταν πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της ενάγουσας, δεδομένου ότι αυτός ήταν επιφορτισμένος με την ευθύνη της σύνταξης του κειμένου αυτών, τα οποία με τις ανωτέρω εκτιθέμενες δυσφημιστικές φράσεις έθιγαν την τιμή και την υπόληψη της ενάγουσας, επεδίωξε δε την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη προώθησή τους και σε άλλους αποδέκτες, πρόσωπα γνωστά στην ενάγουσα, μέλη του ως άνω φιλανθρωπικού σωματείου, καθώς και σε δημότες του Παλαιού Ψυχικού, όπου αυτή υπέβαλε υποψηφιότητα ως Δήμαρχος μέσω της ιστοσελίδας της εφημερίδας «Φιλοθέη Πρες». Επομένως τα ένδικα δημοσιεύματα εξέρχονται από τα όρια της συνταγματικά προστατευόμενης ελευθεροτυπίας (αρθρ. 14 του Συντάγματος) και παραβιάζουν το άρθρο 10 της από 4.11.1950 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με το ν. 2329/1953 και το ν.δ. 53/1974, καθόσον ο συντάκτης τους, εναγόμενος δεν τήρησε τις συναλλακτικές υποχρεώσεις του σεβασμού της προσωπικότητας. Ενόψει αυτών η νόμιμη ένσταση του εναγομένου περί άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης του λόγω του ότι ενήργησε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και καθήκον για την πληροφόρηση της κοινής γνώμης, στηριζόμενη στις παραπάνω διατάξεις, κρίνεται αβάσιμη και απορριπτέα κατ' ουσίαν. »

δ)

« Με βάση συνεπώς, όλα τα ανωτέρω, προκύπτει ότι η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη από την υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου, συντάκτη των ανωτέρω δημοσιευμάτων και ιδιοκτήτη των ιστοσελίδων, όπου αυτά δημοσιεύθηκαν. »

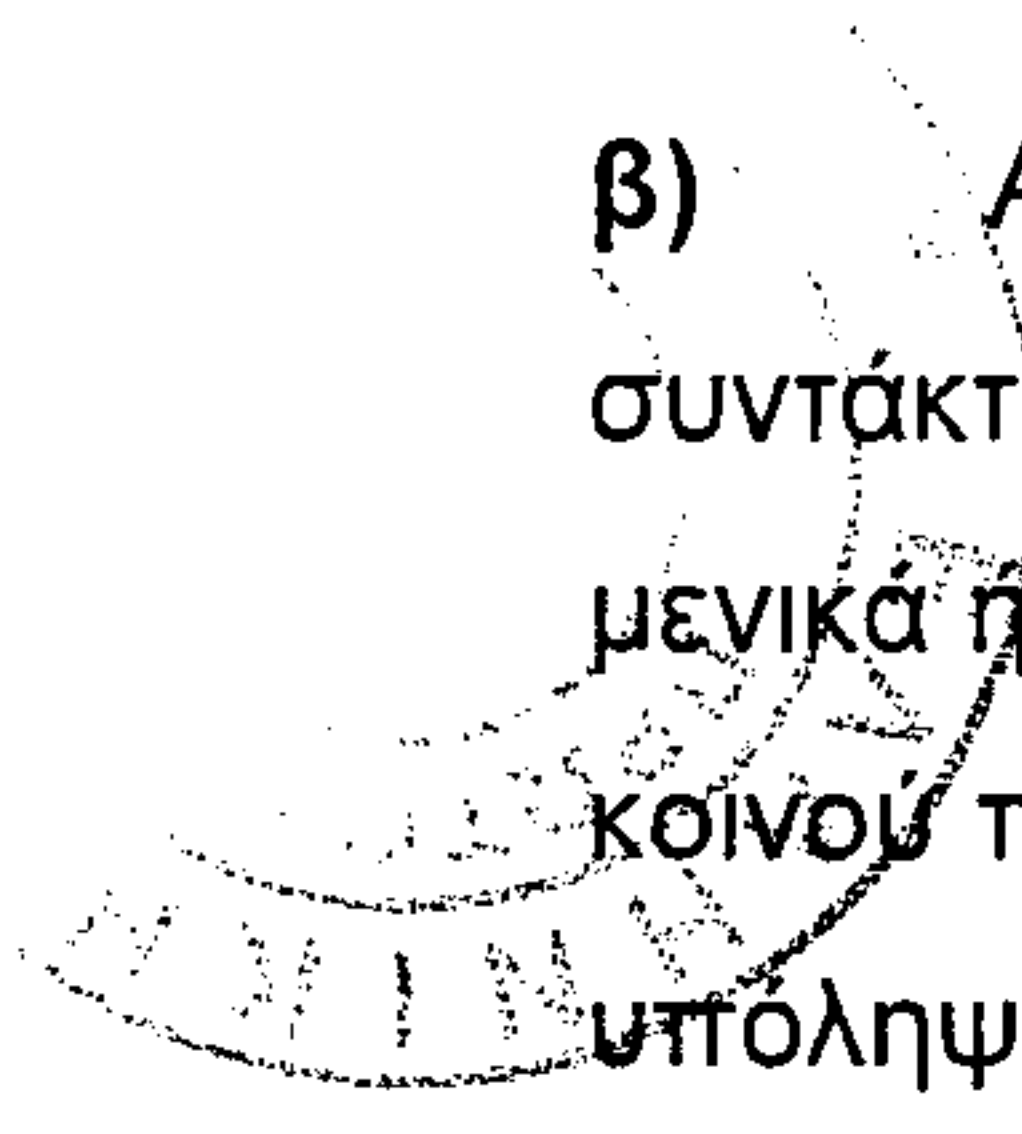
Αν όμως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφαρμόζε το νόμο θα έπρεπε να δεχθεί ότι:

α) Από όσα η ίδια η ενάγουσα αναφέρει στην αγωγή της, αλλά και από τα αποδεικτικά στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, προκύπτει ότι τα όσα ισχυρίζομαι, ανταποκρίνονται πλήρως στην πραγματικότητα και δεν αποτελούν νοητικά ευρήματα ή παραποιημένα κατασκευάσματα δικά μου, με σκοπό τη συκοφαντική δυσφήμιση, την προσβολή της τιμής, της αξιοπρέπειας, της υπόληψης, της φήμης της ενάγουσας, αλλά πιστή προσήλωση προς την αλήθεια και την αντικειμενική ενημέρωση του κοινού και δη των επισκεπτών της ιστοσελίδας που σχετίζεται με το άθλημα του καράτε.

Προϋπόθεση για την άσκηση των αξιώσεων που παρέχει ο νομοθέτης για την προστασία της προσωπικότητας είναι, μεταξύ άλλων, και ο παράνομος χαρακτήρας της προσβολής. Το παράνομο της προσβολής αίρεται όμως, σε κάθε περίπτωση που η προσβολή γίνεται επειδή ασκείται δικαίωμα, ή εφόσον ο προσβάλλων επικαλείται κάποιο ανώτερο συμφέρον, ή όταν η προσβολή γίνεται για την προστασία δικαιολογημένου ενδιαφέροντος (βλ. Κ.Σημαντήρα, Γενικές Αρχές Αστικού Δικαίου, εκδ. 4^η (1988) παρ. 541, σελ. 383). Άρση του άδικου χαρακτήρα των προβλεπομένων στα άρθρα 361 επ. ΠΚ πράξεων (εγκλημάτων κατά της τιμής) προβλέπεται στο άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ, οπότε στις περιπτώσεις αυτές αίρεται και το στοιχείο του παρανόμου ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου (βλ. ΑΠ 167/2000 ΕΛΛΔνη 41 (2000) 772 ΑΠ 1407/1988 ΕΛΛΔνη 31(1990) 95 ΕφΑθ 8908/1988 ΝοΒ 36 (1988) 1664 ΠολΠρΘεσ 8989/2001 Αρμ ΝΕ'(2001) 1191)

Ο υπαίτιος των δυσφημιστικών ισχυρισμών απαλλάσσεται από την υποχρέωση για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του παθόντος, αν η προσβολή της προσωπικότητας του τελευταίου έγινε προς εκτέλεση νόμιμου καθήκοντος ή προς διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον και αν συντρέχει κάποιος από τους λόγους αυτούς αίρεται το παράνομο της προσβολής. Επομένως, ό,τι αναγράφεται στα επίδικα κείμενα είναι αληθινό και γράφηκε προς διαφύλαξη νομικών δικαιωμάτων και δικαιολογημένων συμφερόντων του αθλητικού συλλόγου για πληροφόρηση, ενημέρωση και κατατόπιση του κοινού, στοιχεία που αίρουν το τυχόν παράνομο.

β) Από τα επίδικα κείμενα εκτιμώμενα στο σύνολό τους προκύπτει ότι σκοπός του συντάκτη ήταν να «ελέγξει» διαδικασίες εκλογής της διοίκησης της ΠΟΠΚ που αντικειμενικά ήταν βλαπτικές για τα συμφέροντα των μελών του σωματείου και του ευρύτερου κοινού που ασχολείται με το άθλημα του καράτε, και όχι να προσβάλει την τιμή και την υπόληψη της ενάγουσας. Αυτός δε ο «έλεγχος» στους διοικούντες ένα φορέα στη διαχείριση ενός μείζονος σημασίας θέματος, αποτελεί θεμιτή κρίση, έστω και αν εκφέρεται με τρόπο οξύ και ειρωνική διάθεση, που δεν υπερβαίνουν όμως το απαιτούμενο για την περίπτωση μέτρο. Άλλωστε οι επικρίσεις κατά των διοικούντων νομικά πρόσωπα που είναι φορείς ανάπτυξης γνωστών αθλημάτων, όπως το καράτε, στα πλαίσια μιας δημοκρατικά οργανωμένης κοινωνίας, αποτελούν βασικό αλλά και θεμιτό άξονα συμπεριφοράς, αρκεί να μην διαλαμβάνονται σ'αυτές συκοφαντικές ή υβριστικές αιτιάσεις. Και τέτοιες αιτιάσεις δεν ανιχνεύονται στα εν λόγω κείμενα. Απώτερος σκοπός των επίδικων κειμένων είναι να ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους για ένα θέμα που αποτελεί επί σειρά ετών αντικείμενο σοβαρών δικαστικών διενέξεων μεταξύ της ΠΟΠΚ και μελών της.

γ) Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, εφόσον δεν συντρέχει στο πρόσωπο του συντάκτη των κειμένων **πρόθεση**, ώστε να στοιχειοθετείται αδικοππραξία με βάση τις διατάξεις των άρθρων 914, 919 και 920 ΑΚ, σε συνδ. με εκείνες των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ, η ενάγουσα δεν δικαιούται την αιτουμένη, κατ'άρθρο 932 ΑΚ, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (βλ. ΕφΘεσ 1730/2003).

δ) Περαιτέρω, ως προς την ύπαρξη **πρόθεσής** μου, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του έκρινε ότι τα παραπάνω διέδοσα εν γνώσει της αναληθείας τους. Πρώτον, τα παραπάνω δεν είναι αναληθή. Δεύτερον, αποδείχθηκε ότι ουδεμία πρόθεση είχα να βλάψω την τιμή και την υπόληψη της ενάγουσας. Επομένως, η αγωγή είναι ουσιαστικά αβάσιμη εφόσον τα κείμενα αυτά δεν ήταν πλέον δημοσιευμένα στο διαδίκτυο κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής.

3ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλόμενη απόφασή του αυθαίρετα και αναιτιολόγητα έκρινε ότι:

«... πρέπει να επιδικαστεί στην ενάγουσα το ποσό των **€15.000** ως χρηματική ικανοποίησή της για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της προσβολής και της δημοσιότητας που έλαβε αυτή, λόγω και της μεγάλης επισκεψιμότητας των ανωτέρω ιστοσελίδων ...» (11^ο φύλλο, β' όψη, στίχοι 21-26).

Πουθενά ωστόσο δεν αποδείχθηκε κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία, ούτε αιτιολογεί η προσβαλλόμενη απόφαση, τη δημοσιότητα και την έκταση της προσβολής και το πλήθος των επισκεπτών των επίδικων ιστοσελίδων, αλλά εντελώς αυθαίρετα, αόριστα και αναιτιολόγητα διαλαμβάνει «... της δημοσιότητας που έλαβε αυτή λόγω και της μεγάλης επισκεψιμότητας των ανωτέρω ιστοσελίδων ...». Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο συνεπώς θα έπρεπε να κρίνει ότι, κατ'ακολουθία των ανωτέρω, ουδεμία ηθική βλάβη υπέστη ο καθού.

Σε κάθε περίπτωση, το επιδικασθέν ποσό (**€15.000,00**) παραβιάζει την **αρχή της αναλογικότητας** μεταξύ ζημιογόνου γεγονότος και ποινής, όπως προέβαλλα και στη σχετική ένσταση με τις προτάσεις μου.

Η διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ ορίζει ότι σε περίπτωση αδικοπραξίας το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι παρέχεται στο δικαστήριο η δυναμική ευχέρεια, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που οι διάδικοι θέτουν υπόψη του, όπως του βαθμού του πταίσματος του υποχρέου, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής και κοινωνικής κατάστασης των μερών κλπ, και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και της λογικής, να επιδικάσει ή όχι χρηματική ικανοποίηση, αν κρίνει ότι επήλθε στον αδικηθέντα ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη, καθορίσει δε συγχρόνως και το ποσό αυτής που θεωρεί εύλογο. Ο προσδιορισμός του ποσού της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης αφέθηκε στην ελεύθερη εκτίμηση του δικαστηρίου, η σχετική κρίση του οποίου δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, αφού σχηματίζεται από την εκτίμηση πραγματικών γεγονότων (άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ) και χωρίς υπαγωγή του πορίσματος σε νομική έννοια, ώστε να μπορεί να νοηθεί εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου είτε ευθέως είτε εκ πλαγίου για έλλειψη νόμιμης βάσεως.

Εξάλλου, το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος, εισάγοντας ως νομικό κανόνα την «αρχή της αναλογικότητας», επιβάλλει σε όλα τα κρατικά όργανα, συνεπώς και τα δικαι-οδοτικά, κατά τη στάθμιση των εκατέρωθεν δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, να λαμβά-νουν υπόψη τους την εκάστοτε αντιστοιχία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του σκοπού που επιδιώκεται εκάστοτε (βλ. Ολ. ΑΠ 43/2005, πρβλ. και ΕΔΔΑ: Berger κατά Γαλλίας, απόφ. της 3-12-2002). Έτσι, σε περίπτωση προσδιορισμού του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το δικαστήριο δεν πρέπει μεν να υποβαθμίζει την απαξία της πράξεως επιδικάζοντας χαμηλό ποσό όμως συγχρόνως δεν πρέπει, με ακραίες εκτιμήσεις, να καταλήγει σε εξουθένωση του ενός μέρους και αντίστοιχο υπέρμετρο πλουτισμό του άλλου, διότι τούτο υπερακοντίζει το σκοπό που επιδίωξε ο νομοθέτης, ήτοι την αποκατάσταση της τρωθείσας δια της αδικοπραξίας κοινωνικής ειρήνης. Η παραβίαση της υπερνομοθετικής αυτής αρχής ιδρύει τους αναι-ρετικούς λόγους του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 (ΑΠ 132/2006 Αρμ 2006, 757).

Στην προκειμένη περίπτωση, το επιδικασθέν σε βάρος μου ποσό (**€15.000,00**), εκτός του ότι είναι εντελώς αδικαιολόγητο και αυθαίρετο διότι δεν δικαιολογείται από κανένα στοιχείο, και είναι ασύνηθες σε σχέση με τα επιδικαζόμενα σε παρόμοιες περιπτώσεις.

4ος. Τέλος, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το νό-μο και με την προσβαλλομένη απόφασή του επέβαλε σε βάρος μου τη δικαστική δαπά-νη της ενάγουσας (**€500,00**). Αντίθετα, το Δικαστήριο έπρεπε να καταδικάσει την ενά-γουσα στη δικαστική μου δαπάνη (176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσα θα προσθέσω, με τη ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου,

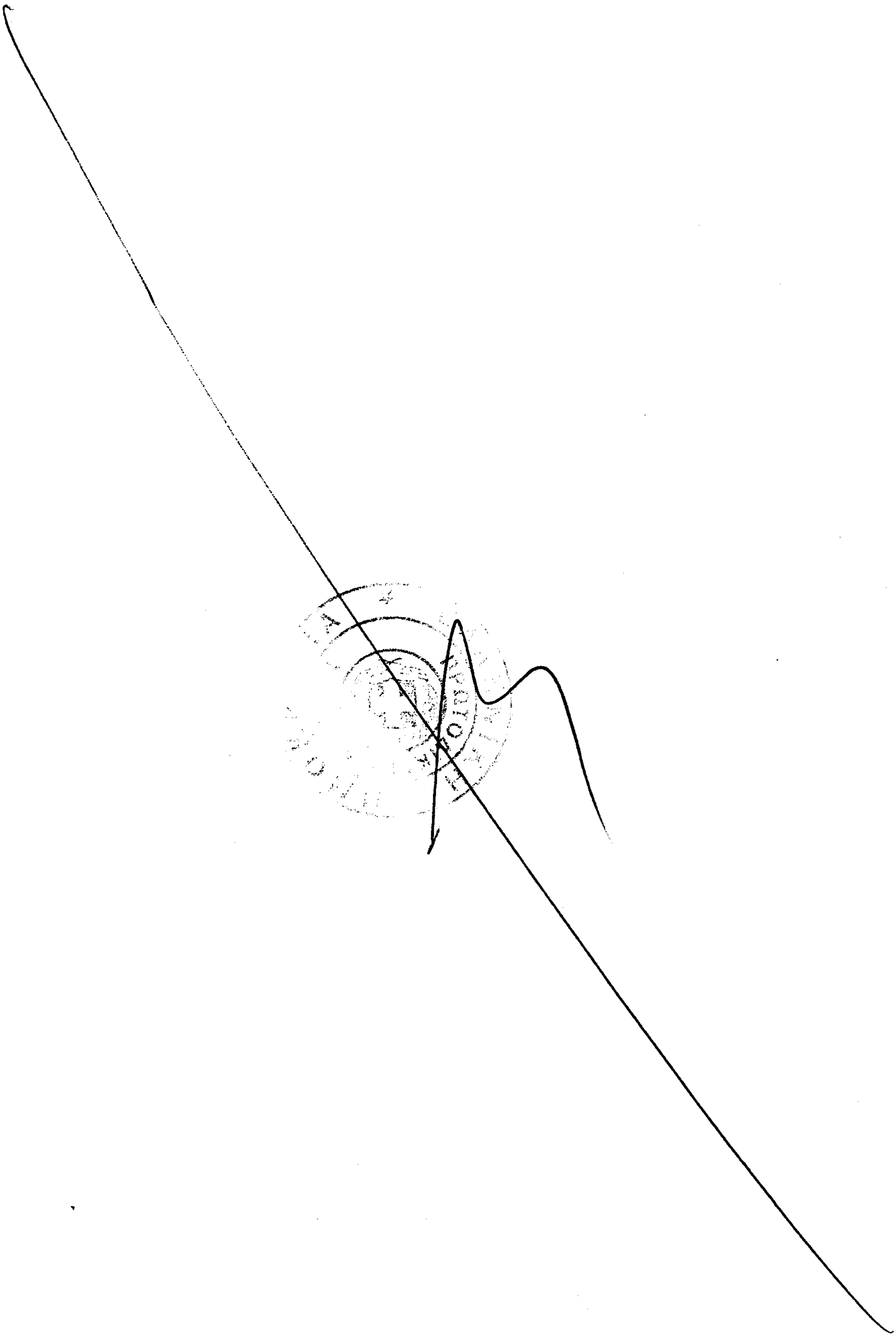
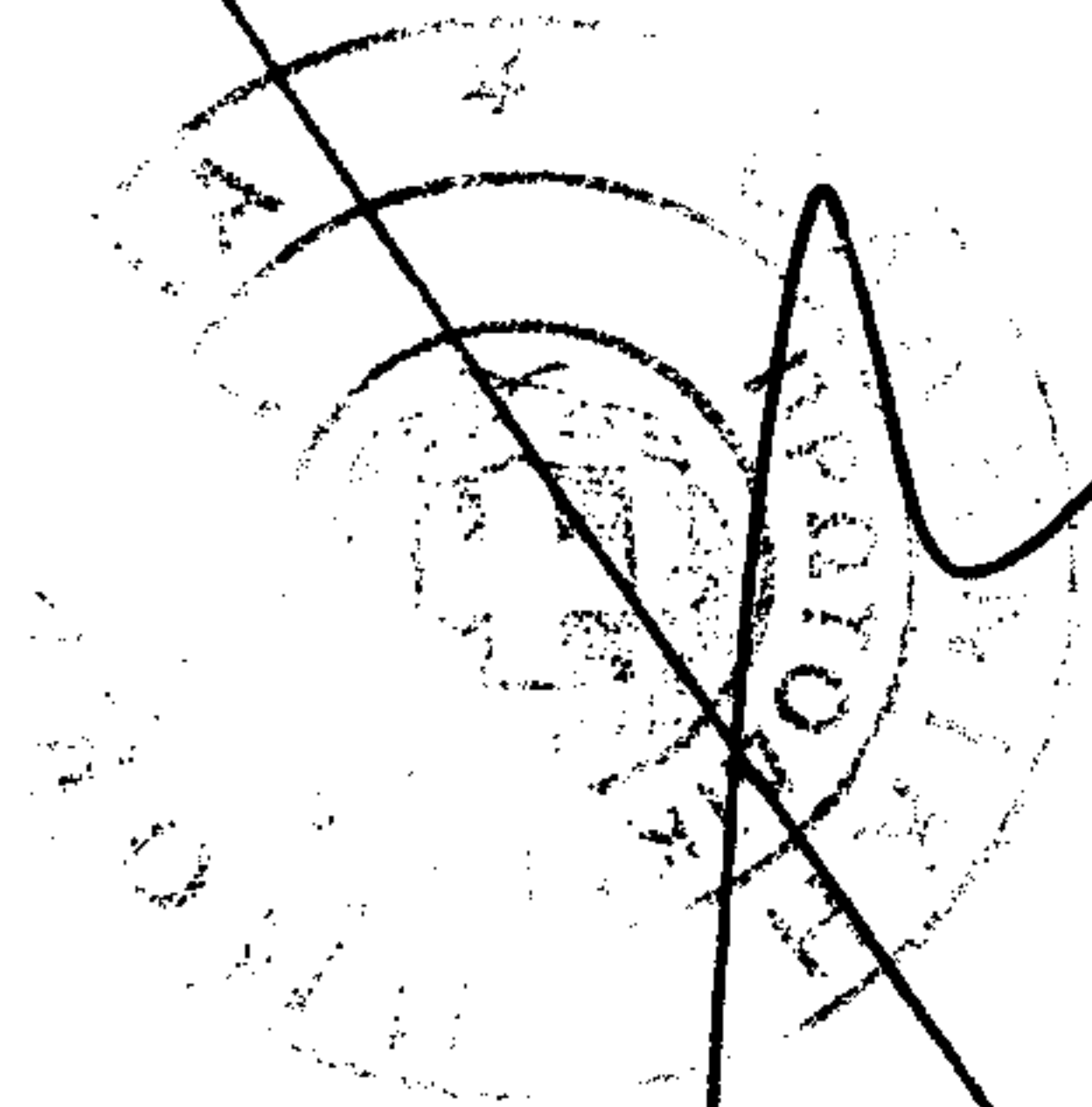
ΖΗΤΩ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεσή μου.
- Να εξαφανισθεί στο σύνολό της η προσβαλλομένη απόφαση **5386/2009** του Πο-λυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία 681Δ' ΚΠολΔ).
- Να απορριφθεί η από 4.10.2006 (αριθ. καταθ. 170.593/9.240/9.10.2006) αγωγή της αντιδίκου εναντίον μου.
- Να καταδικασθεί η αντίδικος στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη και των δύο βαθ-μών δικαιοδοσίας.

Αθήνα, 14.10.2009

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΚΑΝΑΡΗΣ Μ. ΛΕΙΒΑΔΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ 106 79
ΤΗΛ.: 210 3616144 - FAX: 210 3616145
Α.Μ. ΔΣΑ 18859 - ΑΦΜ: 044853172
ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΕΦΕΣΗΣ

Αριθμός κατάθεσης : 9588/2009

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 14/10/2009 ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:31 ενώπιον του / της Γραμματέα/ας ΛΟΓΟΔΟΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εμφανίστηκε ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 18859) ΛΕΙΒΑΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ- και κατέθεσε το δικόγραφο της από 14/10/2009 ΕΦΕΣΗΣ του/της ΠΕΡΣΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΑ κατά του/της ΖΕΠΠΟΥ-ΧΑΡΛΑΥΤΗ ΕΛΕΝΗ και της απόφάσεως του παραπάνω Δικαστηρίου με αριθμό 5386 / 2009 - ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ που απευθύνεται προς το Εφετείο.

Διαβάστηκε, βεβαιώθηκε και υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσ___

Ο / Η Γραμματέας

(ΔΣΑ / 18859) ΛΕΙΒΑΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-

ΛΟΓΟΔΟΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 14/10/2009

Ο / Η Γραμματέας
ΛΟΓΟΔΟΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα, 14/10/2009

Ο / Η Προϊσταμεν___ του τμήματος

α.α. ΛΟΓΟΔΟΤΗ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

